

gang den 6. juli 1999 telefonisk blev bekendt med at skulle stille tre helikoptere til rådighed ud over de tre, der indgår i SAR-beredskabet.

Tidsmæssigt var planlægningsgrundlaget særdeles spinkelt, hvilket blev oplyst til ministeriet. Det blev ligeledes oplyst, at en beordring af tre helikoptere var uden for ESK 722's formåen, og at ministeriet kun kunne forvente at få stillet to helikoptere til rådighed, hvis SAR-beredskabet ikke skulle svækkes. ESK 722 råder som et gennemsnit over fem til seks helikoptere pr. arbejdsdag. Der var den 6. og 7. juli 1999 ingen tekniske problemer med de fem fly, der var klarmeldt.

Ministeriet blev bedt om at tage stilling til, hvorvidt en af SAR-beredskabets helikoptere skulle inddrages til en opgave uden for det prioriterede; dette på bekostning af hensynet til borgernes sikkerhed.

Den 7. juli 1999 blev ESK 722 pr. signal beordret til den 9. juli 1999 i en periode af nedlægge SAR-beredskabet til flyvestation Skrydstrup.

Svar (18/2 2000)

Forsvarsministeren (Frank Jensen, fg.): Flyvertaktisk Kommando blev af Forsvarskommandoen orienteret skriftligt om transportflyvningen ca. 2 uger før den 9. juli 1999 og blev herunder forespurgt om de tekniske og operative muligheder for at gennemføre flyvningen.

Flyvertaktisk Kommando har efterfølgende rettet henvendelse til Flyvestation Værløse og indhentet oplysninger vedr. konfigurationsmulighederne for redningshelikopterne, antal luftfartøjer samt antal besætninger til rådighed for gennemførelse af flyvningen.

Det foreligger dokumenteret, at Eskadrille 722 fra den 6. juli 1999 har været inddraget i planlægningen af den omtalte flyvning.

Ad spm. nr. S 1162

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Søren Søndergaard stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 3986, lød således:

Til justitsministeren (20/1 2000) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren indhente en lægefaglig vurdering af konsekvenserne af brugen af det kvælergreb, som er afbildet i Ugeavisen Socialisten nr. 161 (den 14. januar 2000)?«

Supplerende svar (14/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen og Politidirektøren i København.

Rigspolitichefen har oplyst følgende:

»Politiskolens undervisning i selvforsvarsgreb og teknikker og politiskolens undervisningshæfte herom er baseret på den retlige regulering af politiets magtanvendelse i straffelovens §§ 13 og 14 og de tjenstlige forskrifter, som er udarbejdet på grundlag heraf samt retspraksis på området.

Grundlæggende arbejdes der i undervisningen ud fra et proportionalitetskriterium, der indebærer, at den fysiske magt, der indgår i de enkelte greb og teknikker eller i anden fysisk magtanvendelse, skal skønnes nødvendig og forsvarlig i relation til den konkrete situation. Ved undervisningen i greb og teknikker, der indebærer, at polititjenestemanden har fat om/ved halsen, gøres der i undervisningen opmærksom på de risici, der kan være forbundet hermed, ligesom dette er fremhævet ved omtalen af disse greb i undervisningshæftet blandt andet på baggrund af den lægefaglige vurdering af grebene, der blev gennemført i 1995/1996.

Det »kvælergreb«, der er omtalt i spørgsmål nr. S 1162 og S 1163 indgår ikke i politiskolens undervisning, men som det fremgår, er eleverne gennem undervisningen i andre halsgreb bekendt med de risici, der kan være forbundet med disse, således at dette moment kan indgå i vurderingen af nødvendigheden og forsvarligheden af eventuel anden fysisk magtanvendelse. En lægefaglig vurdering af det omtalte »kvælergreb« skønnes derfor ikke nødvendig.«

Politidirektøren i København har i tilknytning hertil oplyst følgende:

»På Politiskolen undervises i selvforsvarsgreb og teknikker. Den lærebog, der er udgivet herom, anvendes også i forbindelse med den fortsatte fysiske træning, som en politimand naturligt vil være forpligtet til.